

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treizeci și una după Rusalii

Publicație editată de parohia TOMA COZMA, Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/ fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, e-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Bisericile din întreaga lume s-au rugat pentru unitatea creștină

În săptămâna care tocmai s-a încheiat au continuat Celebrrările din cadrul Săptămânii de rugăciune pentru unitatea creștinilor.

Al cincilea moment de rugăciune comună a avut loc marți, 20 ianuarie 2008, ora 17.00, în biserica romano-catolică "Sfântul Anton" din Iași. Celebrarea ecumenică a fost prezidată de pr. Iosif Comorașu, parohul comunității "Sfântul Anton".

Cuvântul de învățătură a fost rostit de către PC Părinte Paroh, Mihai Mărgineanu, care, făcând referință la tema Săptămânii de rugăciune pentru unitatea creștinilor, "Rugați-vă fără încetare", a afirmat că la o sinceră și atentă cercetare a conștiinței noastre fiecare poate observa că acest îndemn rămâne mai degrabă un deziderat. Auzim adesea expresia "omul modern nu mai are timp să se roage", încât ne întrebăm: "De vreme ce nu mai am timp să mă rog, cum oare mai este posibil să mă rog fără încetare?"

Cu o astfel de gândire s-a ajuns la a considera rugăciunea apanajul monahilor, a eremiților, a călugărilor, al celor mai bisericoși, al celor care nu reușesc să se descurce singuri și apelează la Dumnezeu.

Cum ar putea omul de astăzi să se roage fără încetare? Răspunsul îl poate oferi într-o dublă direcție parabola vameșului și fariseului care a fost lecturată la celebrare. Rugăciunea se petrece în intimitatea sufletului. Rugăciunea vameșului a căpătat în spiritualitatea ortodoxă o formă mai elaborată și a devenit o formă de rugăciune neîncetată: *Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, milostiv fi mie, păcătosului!* Rugăciunea smerită a vameșului a făcut ca acesta să se întoarcă mai îndreptat prin pocăință și prin aceasta mai îndreptățit la milostivirea lui Dumnezeu.

Nu întâmplător perioada Triodului începe cu Duminica Vameșului și Fariseului, cu modelul rugăciunii smerite și îndemnul la perfecționare duhovnicească, ce vor crește în intensitate, proporțional cu asprimea postului. PC Părinte Paroh a mai adăugat că atunci când vorbim despre desăvârșirea noastră întotdeauna mai este mult loc pentru mai bine. Este foarte importantă sinceritatea cu Dumnezeu și cu sine însuși atunci când omul se roagă. Atitudinea noastră, faptele noastre, manifestările noastre trebuie să fie o prelungire a rugăciunii, o formă de rugăciune neîncetată.

Vasilica Onofrei

CHENAR LITURGIC AL ACESTEI DUMINICI

Preoți slujitori :

- ◆ P.C. Preot Paroh Mihai Mărgineanu
- ◆ Preot Il Iustinian Ionuț Răduc

Strună:

- Diac. Ghinuță Scopus
- Adrian Gheorghiuță
- Gabriel Gheorghiuță
- Prof. Constantin Șimiraș
- Alexandru Burac

Corul Parohial:

◆ Sopran:

- Cristina Grigoraș
- Mirela Palamariu
- Otilia Pop

◆ Alto:

- AnneMarie Bisoc

◆ Tenor:

- Radu Casian

◆ Bass:

- Dragoș Cernea

◆ Paraclisier:

- Consilier Nicolae Cimpoi

◆ Asistenți liturgici:

- ◆ Ionuț-Andrei Sandu
- ◆ Alexandru Stratulat
- ◆ Thomas Robert Lorincz

◆ Ipodiaconi:

- Lulian-Florin Bubuianu
- Laurențiu-Daniel Bubuianu
- Cosmin Vânătoru
- Răzvan Vânătoru

◆ Biblioteca parohială:

- Dumirița Botezatu
- Teodora Huncă

Colaboratori la realizarea acestui număr:

◆ Grafică:

- ◆ Maria-Elisabeta Gheorghiuță Vornicu

Rugăciune și libertate

- Pr. Dumitru Stăniloae —

(continuare din pagina a treia)

Sfântul Simeon Noul Teolog spune că în relație cu Dumnezeu noi ne simțim fii ai lui Dumnezeu, dar această relație se realizează prin rugăciunea în Duhul Sfânt (Rm 8, 14 16,26). Pe de altă parte, el leagă în mod strâns frica și mândria, respectiv libertatea și smerenia. Reușind să ne elibereze de natură și de noi înșine, rugăciunea se arată a fi actul cel mai remarcabil al minții, pentru că mintea are tendința și puterea intrinsecă de a se ridica și de a ne ridica deasupra noastră înșine, de a intra și a rămâne într-o relație curată cu o altă persoană.

În relație cu Dumnezeu noi suntem cu desăvârșire liberi, pentru că, nefiind dominat de nimic, Dumnezeu nu caută să domine. El nu trebuie să-și apere libertatea dominând. În relația dintre adevăratele libertăți este asigurată libertatea fiecărei persoane: nefiind dominată, nici una dintre ele nu vrea să domine.

Niciodată nu-ți asiguri propria libertate dominând.

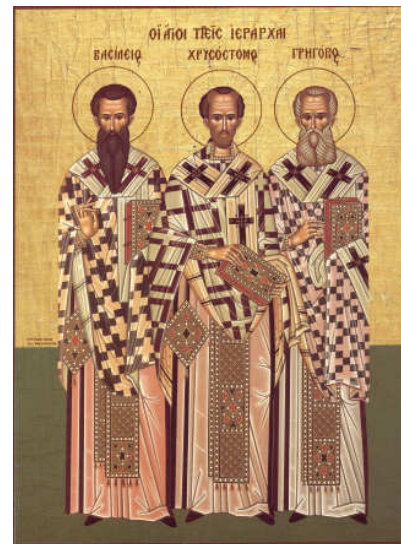
Ca expresie a relației libere cu Dumnezeu, ca o manifestare a Duhului, rugăciunea are deja în ea puterea Duhului lui Dumnezeu, care întărește duhul omului și care realizează relația dintre om și Dumnezeu. "De asemenea Duhul vine în ajutor slăbiciunii noastre, căci noi nu știm să ne rugăm cum trebuie; ci Duhul Însuși Se roagă pentru noi cu suspine negrăite" (Rm 8, 26). Duhul creează o relație atât de strânsă între noi și Dumnezeu încât ne simțim ca fiii lui Dumnezeu, și unirea noastră cu Dumnezeu în rugăciune este atât de desăvârșită încât nu se poate spune unde se termină fapta noastră și unde începe cea a lui Dumnezeu. Lucrarea lui Dumnezeu devine a noastră și astfel noi nu ne mântuim prin dreptatea noastră, ci prin dreptatea lui Dumnezeu.

Adresăm mulțumiri domnului inginer Cristian Miron, director al societății TEKO S.R.L. și rugăm pe Bunul Dumnezeu să îi răsplătească jertfelnicia cu darurile și binecuvântarea Sa.

totul pentru electricitate
www.teko.ro

Miercuri, 30 ianuarie: Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur

Propovăduitori și stâlpi întăritori ai Bisericii lui Hristos și ai poporului creștinesc ați fost Sfinților Trei Ierarhi. Învățând și povătuind pe toți creștinii adevărata credință, înfruntând pe cei ce căutau să semene neghine eretice în ogoarele inimilor dreptslăvitorilor creștini, ați lovit cu praștia cuvintelor voastre în toate învățăturile cele potrivnice, înălțând fruntea dreptei credințe și cântând lui Dumnezeu: *Aliluia!*
Condacul 6 din Acatistul Sf. Trei Ierarhi

Sfinții Trei Ierarhi

2% Direcționați 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației : PAROHIA "TOMA COZMA"

- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095

- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

- **ATENȚIE:** La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

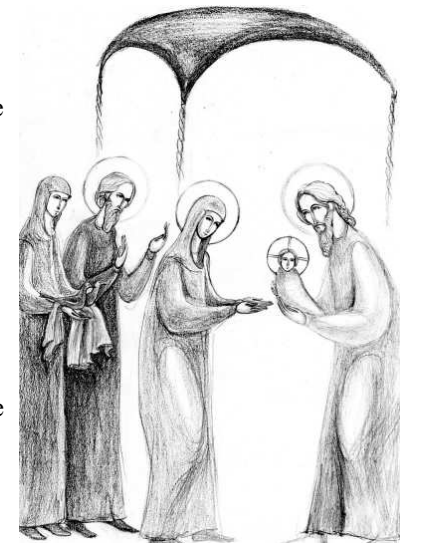
- Oficiul Parohial, tel: 211 273

- Direct la Pangarul bisericii

Parohia "TOMA COZMA" vă e un partener credibil !

Sâmbătă, 2 februarie: Întâmpinarea Domnului

Întâmpinarea Domnului, cunoscută în popor și sub denumirea *Ștetenia* (după numele vechi slavon), este sărbătoarea anuală a zilei în care Sfânta Fecioară Maria, conformându-se Legii (Lev. XII, 8), a mers la templul din Ierusalim, la 40 de zile după Nașterea Domnului, pentru curățirea ei: dumnezeiescul Prunc a fost *întâmpinat* și ținut în brațe de bătrânul și dreptul Simeon (Luca II, 22 s.u.). La ortodocși, accentul sărbătorii se pune pe persoana Pruncului dumnezeiesc, numită *Întâmpinarea Domnului* (de către Simeon), fiind trecută între sărbătorile Mântuitorului, pe când la catolici pe primul plan stă persoana Fecioarei Maria, care a venit la templu pentru curățirea ei, după Lege. De aceea, la ei sărbătoarea se numește *Curățirea Sfintei Marii* și e numărată între sărbătorile Maicii Domnului.

Grafică realizată de Maria-Elisabeta Gheorghiuță Vornicu

PROGRAM LITURGIC în această săptămână

◆ În cadrul Sfințelor Liturghii din această perioadă se vor rosti rugăciuni speciale pentru tinerii și studenții care se află în examene. Le adresăm tuturor invitația de a fi prezenți la aceste slujbe de duminică, din zilele de sărbătoare precum și la Slujba Sf. Maslu din zilele de vineri.

◆ **Miercuri, 30 ianuarie, începând cu ora 8.00, Utrenia și Sfânta Liturghie** întru sărbătorirea **Sfinților Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur**

◆ **Vineri, 1 februarie, la ora 8.00** vom oficia **Slujba Sfântului Maslu și Slujba Acatistului și Agheazmei Mici în cadrul căreia se va rosti Rugăciunea Sfântului Mucenic Trifon**, praznuit în această zi. Rugăciunea este foarte utilă pentru protejarea caselor, a gospodăriilor, a grădinilor și ogoarelor de insectele parazite și de toți dăunătorii care strică culturile agricole. În acest scop, se aduc la biserică de către creștinii semințe de cereale, legume, plante diverse, care în se vor stropi cu agheasmă cadrul slujbei, iar cu agheasmă luată de la această rugăciune, se vor putea stropi mai ales locurile în care știu că apar insecte sa boli dăunătoare.

◆ **Sâmbătă, 2 februarie, începând cu ora 8.00, Sfânta Liturghie** întru sărbătorirea Praznicului împăratesc al **Întâmpinării Domnului**.

Evanghelia duminicii Vindecarea orbului din Ierihon (Luca XVIII, 35-43)

35. Și când S-a apropiat Iisus de Ierihon, un orb ședea lângă drum, cerșind.
36. Și auzind el mulțimea care trecea, întreba ce e aceasta.

37. Și i-au spus că trece Iisus Nazarineanul.

38. Și el a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, fie-Ți milă de mine!

39. Și cei care mergeau înaintea îl certau ca să tacă, iar el cu mult mai mult striga: Fiule al lui David, fie-Ți milă de mine!

40. Și oprindu-Se, Iisus a poruncit să-l aducă la El; apropiindu-se, l-a întrebat:

41. Ce voești să-ți fac ? Iar el a zis: Doamne, să văd !

42. Și Iisus i-a zis: Vezi ! Credința ta te-a mântuit.

43. Și îndată a văzut și mergea după El, slăvind pe Dumnezeu. Și tot poporul, care văzuse, a dat laudă lui Dumnezeu.

SEMNAL EDITORIAL

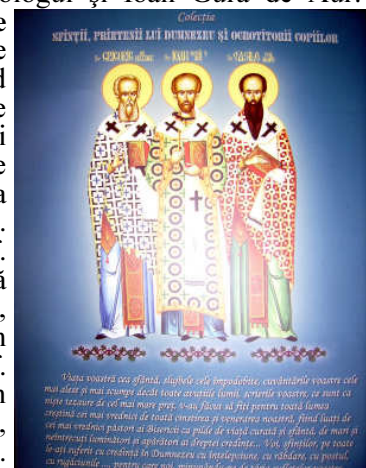
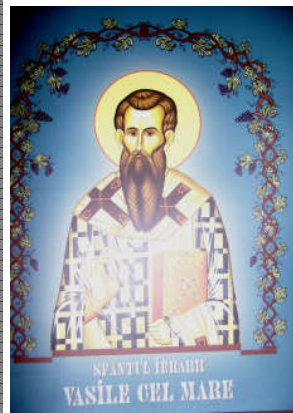
Colecția: SFINȚII, PRIETENII LUI DUMNEZEU ȘI OCROTITORII COPIILOR

Credința pentru copii reprezintă o problematică nu lipsită de complexitate, care ar trebui să devină o preocupare pentru fiecare dintre noi. Cu siguranță familia deține rolul cel mai important în educația copiilor. Dar aceasta este absolut necesar a fi completată și de ceilalți factori: școala, mass-media și întreaga societate prin intermediul diferitelor instituții abilitate. Aceasta pentru că nu se poate vorbi cu ușurință astăzi de educația în familie, în contextul complex al unei crize a familiei și al existenței unui sistem educațional instituționalizat, care pare să fi preluat mai toate sarcinile tradiționale ale familiei.

Vă semnalăm în acest context, o nouă apariție editorială care își propune explicarea și expunerea Vieților Sfinților pe înțelesul copiilor.

În această colecție poate fi citită și Viața Sfântului Vasile cel mare cu referire și la ceilalți doi mari ierarhi, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur.

Toate aceste cărți care includ importante informații despre viața Sf. M. Mc. Mina, Sf. Cuvioasă Parascheva, Sf. Ierarh Nicolae, Sf. Ioan Botezătorul, Sf. M. Mc. Ecaterina, Sf. Arh. Mihail și Gavriil, Sf. M. Mc. Dimitrie, Sf. Prooroc Ilie, Sf. M. Mc. Gheorghe, pot fi achiziționate de la pangarul bisericii noastre.

Sf. Ioan Gură de Aur și coordonatele prieteniei

(D.I.Belu - www.crestinortodox.ro)

Cum se cultivă prietenia

1. Virtutea, mediul prielnic al prieteniei. A nu avea prieteni e un semn de meritată pedeapsă pentru lipsa de râvnă, aptitudine și virtute. Pentru că ne este cu putință să facem din fiecare om un prieten; dacă ar fi fost o imposibilitate, nu ne-ar fi poruncit-o Hristos.

a) Nu însemnează însă că prietenia trebuie făcută cu orice risc și în orice condiții. O prietenie există, fără îndoială, și între cei răi. Într-un fel oarecare și hoții iubesc pe hoți, ucigașii pe ucigași. Prietenia aceasta nu este însă din conștiința dreaptă, ci dintr-una rea, nu e din inimă curată, ci din prihană, nu din credință nefățarnică, ci din una mincinoasă și stricată. Sfântul Ioan Gură de Aur osândește cu nefermărită indignare asemenea și alte prietenii rușinoase, care nici nu pot fi considerate prietenii. Ele sunt vătămătoare și trebuie

îndepărtate. Pentru că dacă noi tăiem de multe ori unele din mădularele noastre când nu se mai pot vindeca și când îmbolnăvesc și pe celelalte, cu atât mai mult trebuie să facem aceasta când este vorba de sănătatea sufletului nostru? Nu-i nimic atât de vătămător ca o prietenie rea.

b) Adevărata prietenie nu se inspira din interese trecătoare: petreceri, servicii reciproce, deferențe interesate, etc. Cu asemenea temeuri ea nu poate fi nici caldă, nici trainică; durează cât ele: o zi. O greșeală mică, o pierdere bănească, un sentiment de pizmă sau de slavă deșartă ori altă pricină de acest fel ajunge pentru a nimici această prietenie care n-are rădăcină spirituală. Dacă ea ar avea-o pe aceea, pricini de natură materială n-ar sfârâma niciodată afecțiunii de ordin duhovnicesc.

c) Prietenia, pentru ca să fie puternică și neschimbătoare, trebuie să aibă teme, motiv și

înșiși. Dacă ochiul ar acorda mâinii grija pe care trebuie s-o poarte trupului întreg și uitând pe celelalte membre nu s-ar ocupa decât de aceea, oare n-ar vătăma corpul întreg?... Desigur, dacă iau un mădular al trupului omenesc și-l despart de întreg, măcar că acest mădular prezintă și el în sine o coeziune a lui și alcătuiește aparte un tot unitar, pricinuiesc totuși o ruptură gravă, de vreme ce el nu mai face parte din trup. Tot așa, prietenia trebuie să fie un cerc deschis spre întreaga umanitate, pentru a cuprinde ca pe niște frați pe toți oamenii, ca pe unii care au aceleași drepturi de la natură: "Legătura prieteniei n-o poate stânjeni nici lungimea drumurilor, nici cerul, nici pământul, nici moartea, nici nimic altceva: e mai tare decât toate. Chiar dacă o naște un singur suflet, le poate îmbrățișa pe toate".

3. Cum se câștigă și se păstrează prietenii - în numărul următor al revistei noastre

Obiceiuri de Stretenie

La 40 zile după Crăciun, la 2 februarie, Biserica Ortodoxă sărbătorește Întâmpinarea Domnului, păstrată și în spiritualitatea populară sub numele de Stretenie sau Ziua Ursului. Se considera ca în această zi anotimpul rece se confruntă cu cel cald, sărbătoarea fiind un

reper pentru prevederea timpului calendaristic.

Oamenii puneau schimbarea vremii pe seama comportamentului paradoxal al ursului, numit "Ăl Mare" sau "Martin".

Pentru a câștiga bunăvoința animalului sălbatic ei așezau, pe potecile pe unde obișnuia să treacă acesta, bucăți de carne sau vase cu miere de albine.

smuls dintr-o blana de urs iar, în satele pe unde se întâmpla să treacă țigani ursari, se obișnuia ca bărbații să fie "călcați terapeutic" de către urșii dresați.

Schimbarea anotimpurilor era pusă pe seama apariției sau dispariției ursului, la 2 februarie, credința

întâlnită nu numai la bucovineni ci și în întreg spațiul carpatic, în nordul Europei și chiar în unele zone din America.

Se credea că, dacă în această zi este soare, ursul iese din bârlog și, văzându-și umbra, se sperie și se retrage, prevestind, astfel, prelungirea iernii cu încă 6

Se considera că puterea acestui animal era transferată asupra oamenilor, în special asupra copiilor, dacă aceștia se ungeau, în ziua de 2 februarie, cu grăsime de urs. De asemenea, pentru a fi puternici și căliți în viața, copiii firavi erau botezați cu numele de Ursu.

Bolnavii de "sperietoare" erau tratați în această zi prin afumare cu par

săptămâni. Dimpotrivă, dacă în ziua de Stretenie cerul este înnorat, ursul nu-și poate vedea umbra și rămâne afară, prevestind slăbirea frigului și apropierea primăverii.

De ziua ursului, în funcție de

Rugăciune și libertate - Pr. Dumitru Stăniloae —

Rugăciunea îl eliberează pe om, îl degajează de natura exterioară și de sine însuși. În acest fel ea ține sufletul deschis către Dumnezeu ca Persoană. Cel ce nu se roagă rămâne rob, închis în mecanismul complex al naturii exterioare și al înclinațiilor patimilor sale care îl domină pe om mai mult decât o face natura.

Lumea nu are sens decât ca un câmp al dialogului dintre Dumnezeu și oameni. Oamenii răspund lucrărilor lui Dumnezeu în lume prin propriile lor lucrări. Dar ei cer intervenția lui Dumnezeu prin rugăciunea lor. Prin rugăciune oamenii își afirmă conștiința că libertatea lui Dumnezeu intervine în lume în favoarea lor. Prin rugăciune ei își afirmă convingerea că sunt altele decât niște roțițe în mecanismul naturii. Prin rugăciune ei afirmă atenția specială a lui Dumnezeu față de ei.

Dar prin rugăciune se afirmă și se realizează și eliberarea omului de patimile sale și de el însuși.

Patimile îl înlănțuie pe om de natura exterioară: el devine sclavul acesteia.

(continuare în pagina a patra)